

Od nastolení autoritativní vlády v Bělorusku v polovině devadesátých let minulého století se většina zpravodajství z této země týká snah vládnoucí skupiny o umlčení projevů nesouhlasu v tamní společnosti. V této bakalářské práci si kladu za cíl zachytit, jak se tato snaha o eliminaci potenciálních protivníků projevila ve sféře nevládních neziskových organizací (NGO), konkrétně v legislativních normách upravujících záležitosti občanských sdružení a způsobech, jakými byly tyto normy využívány státními orgány. Předpokládám, že omezování práva na sdružování se netýká všech sdružení stejnou měrou a že některé metody pronásledování NGO pravděpodobně dosáhly neočekávaných až kontraproduktivních důsledků.